

Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | ART | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

UN PROJECTE AMBICIÓS ▶ Per reunir les gairebé 400 veus els Esclat Gospel Singers, amb gairebé vint anys de trajectòria, han comptat amb els contactes fets als concerts i al Campus Internacional de Gospel de Rajadell

REPORTATGE FOTOGràFIC DE MARTA PICH

Aspecte que presentava el pavelló de l'escola Joviat a l'inici del concert que ahir a la tarda hi van oferir prop de quatre-cents cantaires

Ramon Escalé, pianista, compositor i director dels Esclat Gospel Singers

La cantant londinenca Lurine Cato va desplegar tota la seva força

L'ENÈSIMA COMÈDIA SOPORÍFERA 'MADE IN USA'

CINEMA CRÍTICA

Jordi Bordas

ESCUELA PARA FRACASADOS

▶ **Estats Units, 2018. Comèdia. 112 minuts.** Direcció: Malcolm D. Lee. Guió: Harry Ratchford, Joey Wells, Kevin Hart, John Hamburg, Nicholas Stoller i Abraham Mayne. **Intèrprets:** Kevin Hart (Teddy Walker), Tiffany Haddish (Carrie), Mary Lynn Rajsckub (Theresa), Rob Riggle (Mackenzie), Romany Malco (Jaylen), Al Madrigal (Luis). **Pantalles:** Bages Centre (Manresa).

Escuela para fracasados respon a un tipus de comèdia nord-americana que funciona molt bé al seu país natal, però que no acaba d'enganxar amb el gran públic a la resta del món perquè conté una idiosincrasia difícilment permeable en altres latituds. La seva premissa argumental pot recordar una mica *El club de los cinco* (Hughes, 1985), un dels clàssics del cinema juvenil dels vuitanta, però, dissortadament, està, qualitativament, als seus antípodes. El seu protagonista, Teddy Walter, té dislèxia i altres trastorns d'aprenentatge. Una escola nocturna pot ser la solució als seus problemes perquè necessita aprovar l'examen d'educació secundària per poder competir amb garanties en el mercat laboral. Aquest home maldestre compartirà la seva aventura educativa amb altres éssers tan perdedors com ell. La professora, Carrie, utilitzarà uns mètodes peculiars.

Escuela para fracasados és concebuda primordialment com a vehicle de llum del seu principal intèrpret, Kevin Hart, l'enèsim comediant nord-americà que assoleix la popularitat amb un histrionisme tan abassegador com insofrible. La figura afroamericana desplega la seva inconsciència verbal i gestual en un relat inacabable que cerca l'humor més xaró amb una mediocre sèrie de gags.

Malcom D. Lee, que havia signat títols tan escarransits com *El padrino de la boda* i *Plan de chicas*, no aporta cap detall rellevant a una comèdia que pretén ser eixelebrada i xocant, però que esdevé tan soporífera com insulsa. Un producte que només gaudiran els incondicionals de Kevin Hart, el nou epígon d'Eddie Murphy i un veritable càstig per als qui pensin que en la comèdia (i en la majoria de les disciplines artístiques) menys és més.

Emocionar per fer un món millor

▶ Prop de 400 cantaires participen en una jornada de gospel a Manresa que la pluja no deslluëix

Crònica

Marta Pich MANRESA

La pluja va fer canviar d'emplaçament la jornada participativa *Unity. 400 veus per la pau*, però no va aconseguir deslluëix-la. Les condicions meteorològiques adverses van fer que tots els actes programats ahir, que s'havien de celebrar al voltant de la basílica de la Seu de Manresa, es traslladessin al pavelló de l'escola Joviat. Prop de quatre-cents cantaires de dinou cors d'arreu de Catalunya i, també, dues participants vingudes de Bilbao van ser els protagonistes d'una jornada que tothom va coincidir a qualificar d'especial. Els Esclat Gospel Singers, amb el manresà Ramon Escalé al capdavant, i el suport de l'Ajuntament de Manresa, van ser els artífexs d'una jornada que «no ha estat un pro-

jecte gens fàcil. Hi ha gent molt diversa, de llocs i creences diferents, però tots units per la música», apuntava Escalé. «És d'alguna manera la nostra manera de fer un món millor».

La jornada, inclosa en la programació de la capitalitat de la cultura catalana, va començar al matí amb diferents activitats. Cal destacar el taller impartit per la cantant i compositora anglesa Lurine Cato. Era l'artista convidada al certamen, vinguda directament de Londres. L'artista va fer escala a la capital del Bages enmig dels seus compromisos professionals, que, després de Manresa, la portaran a Sud-àfrica. Al mateix pavelló s'hi va fer el dinar de germanor, que va culminar a la tarda amb un concert. Només la improvisació col·lectiva va saltar del programa per manca de temps.

Mitja hora abans del concert els cantaires ja començaven a fer silenci i exercicis de relaxació per, tot seguit, fer proves abans de l'ac-

Les activitats programades es van traslladar del voltant de la basílica de la Seu al pavelló de la Joviat a causa de la pluja

La cantant i compositora anglesa Lurine Cato va ser l'artista convidada a la jornada Unity. 400 veus per la pau

tuació. Vestits de negre i amb un mocador de color, hi havia participants de totes les edats. Tal com va explicar el director dels Esclat Gospel Singers «hem triat un repertori senzill, perquè avui no es tracta d'anar a buscar l'excel·lència sinó d'emocionar». I ho van aconseguir i amb escreix. Hivava haver cançons de ritmes africans, amb coreografia inclosa. El públic es va mostrar comunicatiu i es va aixecar dels seients en diverses ocasions per cantar i ballar. L'energia i el positivisme de la música gospel va ressonar a l'interior

del pavelló en la gairebé hora i mitja de concert. Lurine Cato també hi va participar, i va deixar bocabadat el públic amb la seva potent veu. Alguns dels cantaires van tenir ocasió de compartir amb ella algun tema com a solistes. Complicitat i connexió. «Avui tenim una església negra aquí», apuntava un Ramon Escalé visiblement emocionat, «soc un privilegiat. És fantàstic veure que hi ha gent que fa les coses per il·lusió», i va agrair l'esforç dels Esclat Gospel Singers i també la generositat de la família Vilaseca per cedir desinteressadament el pavelló de l'escola Joviat just poques hores abans de començar la jornada. El d'ahir va esdevenir un dia per compartir i va acabar amb tot un himne de la música gospel, *Oh happy day*, moment d'explosió màxima i de comunió entre el públic i els cantaires. Un cant que era tota una declaració d'intencions perquè, com deia Escalé al final del concert, «ha estat un autèntic happy day».